

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < שבאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ♣ קשיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
מקרא-key:	

סנהדרין-ארבע מיתות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אחות האם מן האב, רבי מאיר אומר: יוציא	[רבי מאיר]	♣	♣	♣	♣	♣	♣	♣	♣	♣	♣	♣	
יקיים.	הכמים:	♣	♣	♣	♣	♣	♣	♣	♣	♣	♣	♣	
כל ערוה שהיא משום שאר אם - יוציא, משום שאר האב - יקיים.	שהיה רבי מאיר אומר:	♣	♣	♣	♣	♣	♣	♣	♣	♣	♣	♣	
ומותר באשת אחיו, ובאשת אחי אביו, ושאר כל עריות מותרות לו - לאתויי אשת אביו.		♣	♣	♣	♣	♣	♣	♣	♣	♣	♣	♣	
נשא אשה ובתה - כונס אחת ומוציא אחת, ולכתחילה לא יכנס.		♣	♣	♣	♣	♣	♣	♣	♣	♣	♣	♣	
מתה אשתו - מותר בחמותו.		♣	♣	♣	♣	♣	♣	♣	♣	♣	♣	♣	
ואיכא דאמרי: אסור בחמותו.		♣	♣	♣	♣	♣	♣	♣	♣	♣	♣	♣	
לא קשיא הא - רבי מאיר אליבא דרבי אליעזר, והא - רבי מאיר אליבא דרבי עקיבא.	רב יהודה:	!											
(בראשית ב') על כן יעזב איש את אביו ואת אמו, רבי אליעזר אומר: אביו - אחות אביו, אמו - אחות אמו.	דתנאי: [רבי אליעזר]	♣	!	♣									
אביו - אשת אביו, אמו - אמו ממש.	רבי עקיבא:	♣	!	♣									
(בראשית ב') ודבק - ולא בזכר, (בראשית ב') באשתו - ולא באשת חבירו, (בראשית ב') והיו לבשר אחד - מי שנעשים בשר אחד, יצאו בהמה וחיה שאין נעשין בשר אחד.		♣											
אביו - אחות אביו.	אמר מר: רבי אליעזר:									♣	♣	<	
אימא: אביו ממש										♣			
היינו ודבק - ולא בזכר.										!			
אימא אשת אבין										♣			
היינו באשתו ולא באשת חבירו.										!			
אימא לאחר מיתה										♣			
דומיא דאמו, מה אמו - דלאו אישות, אף אביו - דלאו אישות.										!			
אמו - אחות אמו.											♣	<	
ואימא אמו ממש											♣		
היינו באשתו ולא באשת חבירו.										!			
ואימא לאחר מיתה										♣			
דומיא דאביו, מה אביו - דלאו ממש, אף אמו - דלאו ממש.										!			
אביו - אשת אביו	רבי עקיבא:										♣	♣	<
ואימא: אביו ממש											♣		
היינו ודבק - ולא בזכר.										!			
אי הכי, אשת אביו נמי היינו באשתו ולא באשת חבין											♣		
לאחר מיתה.										!			
אמו אמו ממש											♣	<	
היינו באשתו ולא באשת חבין											♣		

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-ארבע מיתות		Talmud Navigator											
מיתות	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	
אמו מאנוסתו.												◇	נה.
במאי קא מיפלגי?												^	נה.
אביו דומיא דאמו, ואמו דומיא דאביו - לא משכחת לה אלא באחוזה.	רבי אליעזר סבר:											◇	נת:
ורבי עקיבא												ז	נה.
מוטב לאוקמיה באשת אביו דאיקרי ערות אביו, לאפוקי אחות אביו דשאר אביו - איקרי, ערות אביו - לא איקרי.	[רבי עקיבא]											◇	נה.
(שמות ו') ויקח עמרם את יוכבד דדתו	תא שמע:											■	נה.
מאי לאו - דודתו מן האם?												ז	נה.
לא, דודתו מן האב.												◇	נה.
(בראשית כ') וגם אמנה אחתי בת אבי היא אך לא בת אמי	תא שמע:											■	נה.
מכלל דבת האם אסורה												ז	נה.
ותסברא, אחותו הוא? בת אחיו הוא? וכיון דהכי הוא - לא שנא מן האב, ולא שנא מן האם - שריא. אלא התם הכי קאמר ליה: קורבא דאחות אית לי בהדה, מאבא ולא מאמא.												◇	נה.
מפני מה לא נשא אדם את בתו - כדי שישא קין את אחותו, שנאמר (תהלים פ"ט) כי אמרתי עולם חסד יבנה.	תא שמע:											■	נה.
הא לאו הכי - אסירא												ז	נה.
כיון דאשתרי - אשתרי.												◇	נה.
נכרי מותר בבתו, ואם תאמר: מפני מה לא נשא אדם את בתו - כדי שישא קין את אחותו, משום עולם חסד יבנה.	רב הונא:											■	נה.
נכרי אסור בבתו. תדע, שלא נשא אדם את בתו.	איכא דאמרי, אמר רב הונא:											■	נה.
ולא היא, התם היינו טעמא - כדי שישא קין את אחותו, משום דעולם חסד יבנה.												■	נה.
עבד מותר באמו, ומותר בבתו, יצא מכלל נכרי ולכלל ישראל לא בא.	רב חסדא:											◇	נה.
בן נח שייחד שפחה לעבדו ובא עליה - נהרג עליה.	כי אתא רב דימי אמר רבי אליעזר אמר רבי											■	נה.
מאימת?												^	נה.
מדקראו לה רביא דפלגיא.	רב נחמן:											◇	נה.
מאימת התרתה?												^	נה.
משפיעה ראשה בשוק.	רב הונא:											◇	נה.
בן נח שבא על אשתו שלא כדרכה - חייב, שנאמר (בראשית ב') ודבק - ולא שלא כדרכה.	רבי אליעזר אמר רבי חנינא:											■	נה.
מי איכא מידי דישאל לא מחייב ונכרי מחייב?	רבא:											ז	נה.
בן נח שבא על אשת חבירו שלא כדרכה - פטור, מאי טעמא - באשתו ולא באשת חבירו, ודבק - ולא שלא כדרכה.	אלא אמר רבא:											◇	נה.
נכרי שהכה את ישראל - חייב מיתה, שנאמר (שמות ב') ויפן כה וכה וירא כי אין איש ויך את המצרי וגו'.	רבי חנינא:											■	נה.
הסוטר לועזי של ישראל כאילו סוטר לועזי של שכניה - שנאמר (משלי כ') מוקש אדם ילע קדש.	ואמר רבי חנינא:											◇	נה.
מגביה עבדו שבת, סימן												◇	נה.
המגביה ידו על חבירו, אף על פי שלא הכהו - נקרא רשע, שנאמר (שמות ב') ויאמר לרשע למה תכה רעך, למה הכית לא נאמר, אלא למה תכה, אף על פי שלא הכהו נקרא רשע.	ריש לקיש:											■	נה.

disputants-חולקים- central point for summary and review- insertion of an earlier segment- story-מעשה-O	statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■
מקרא-key:	

סנהדרין-ארבע מיתות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
נקרא חוטא, שנאמר (שמואל א' ב') ואם לא לקחתי בחזקה וכתוב (שמואל א' ב') ותהי חטאת הנערים גדולה מאד.	זעירי אמר רבי הנינא:										■	◇	נה:
תיקצץ ידו, שנאמר (איוב ל"א) וזרוע רמה תשבר.	רב הונא:										■	◇	נה:
רב הונא קץ ידא.											○		נה:
אין לו תקנה אלא קבורה, שנאמר (איוב כ"ב) ואיש זרוע לו הארץ.	רבי אלעזר:										■	◇	נה:
לא נתנה קרקע אלא לבעלי זרועות, שנאמר ואיש זרוע לו הארץ.	ואמר רבי אלעזר:										■	◇	נה:
מאי דכתיב (משלי י"ב) עבד אדמתו ישבע לחם - אם עושה אדם עצמו כעבד לאדמה - ישבע לחם, ואם לאו - לא ישבע לחם.	ואמר ריש לקיש:										■	◇	נה:
נכרי ששבת - חייב מיתה, שנאמר (בראשית ה') ויום ולילה לא ישבתו.	ואמר ריש לקיש:										■	◇	נה:
אזהרה שלהן זו היא מיתתן.	ואמר רבי:										■	■	נה:
אפילו שני בשבת.	רבינא:										■	◇	נה:
וליהשבה גבי שבע מצות											ז	◇	נה:
כי קא חשיב - שב ואל תעשה, קום עשה - לא קא חשיב.											!	◇	נה: